

Meer moet dat niet zijn!

De Koninklijke West-Vlaamse Bedrijfsvoetbalbond organiseerde de 1ste Dag van het Bedrijfsvoetbal

JE MAG VAN DE WEST-VLAMINGEN ZEGGEN WAT JE WIL, DAT ZE STUG, KOPPIG EN SOMS HARDLEERS ZIJN, DAT ZE DE -H NIET KUNNEN ONDERSCHIEDEN VAN DE -G EN MEER VAN DAT FRAAIS. MAAR ÉÉN DING MAG JE HEN NIET ONTNEEMEN: ZE WETEN VERDORIE GOED WAT ORGANISEREN IS EN KUNNEN VAN EEN SAAIE BEDOENING, DIE EEN ALGEMENE VERGADERING MEESTAL IS, EEN LEUKE BIJENKOMST MAKEN, ZONDER DAT DAARBIJ AAN 'SÉRIEUX' WORDT INGEBOET. VLB-GENERAL MANAGER ELKE DEBAETS EN ONDERGETEKENDE HADDEN DE EER EN HET GENOEGEN OM OP 24 MEI DE ALGEMENE VERGADERING VAN DE KWVB (= KONINKLIJKE WEST-VLAAMSE BEDRIJFSVOETBALBOND), OF OOK WBO-VOETBAL, MEE TE MAKEN.

Het oogde allemaal mooi en verzorgd: het onthaal door de bestuursleden, allen strak in hetzelfde pak, met hetzelfde hemd en dito das; de lijst van genodigden, onder meer dhr. Luc Matthys, voorzitter PSC (Provinciaal Scheidsrechterscomité) en dhr. Willy Ozeel, voorzitter PC (Provinciaal Comité K.B.V.B.), niet de eersten de besten dus, en de locatie (sportcentrum Ingelmunster). Niet zomaar willekeurig gekozen, want voor de eerste maal werd deze Algemene Vergadering gekoppeld aan de organisatie van de finales van de provinciale beker en van het provinciaal kampioenschap. Een uitstekend initiatief onder de ronkende naam "Dag van het Bedrijfsvoetbal".

Aan het begin van de vergadering werd een minuut stilte in acht genomen voor de overledenen, waardig afgesloten door voorzitter Wilfried Lacoere met de woorden "Soms is er zoveel wat we voelen, maar zo weinig wat we kunnen zeggen".

De vergadering werd geen eindeloze opsomming van droge cijfers en feiten. De agendapunten werden samen met secretaris André Carlier en penningmeester Patrick Daerden vlot en kordaat afgewerkt.

Tijdens de rust geen appelsientjes, maar wel een gesmaakt interview met ex-topscheidsrechter Johny Ver Eecke afgenomen door WTV-hoofdredacteur Wim De Meyer, zelf bedrijfsvoetballer bij KFC Midsport. Een aangenaam en speels intermezzo (zie apart kader).

De vergadering ging verder met de overhandiging van de fairplaybeker die de sportiefste club beloont, want sportiviteit is bij WBO Voetbal topprioriteit en geen lachertje. Er worden dan ook strenge normen gehanteerd bij het toekennen ervan. Zo weinig mogelijk gele en rode kaarten incasseren volstaat niet. Ook naast het veld moet de clubadministratie alles volgens de regels van het spel spelen. Voor het derde opeenvolgende seizoen klaarde slechts 1 ploeg deze klus, dit keer was het SK Post uit Oostende.

Het beetje venijn zat in de staart van de vergadering toen Luc Matthys, zelf gewezen toplijnrechter, zich kritisch uitliet over het respect (of gebrek eraan) voor de scheidsrechters (zie apart kader).

Willy Ozeel had felicitaties voor de kampioenenploegen en de laureaat van de fairplay. Hij beklemtoonde dat reglementen er zijn om een goed verloop te garanderen.

Na een laatste woordje van dank voor zijn naaste medewerkers, André Carlier en Patrick Daerden, voor de andere WBO Voetbal en de ploegen, blies voorzitter Wilfried Lacoere het einde van de Algemene Vergadering. Meer moest dat niet zijn.

Guy De Grauwe

Finale provinciale beker:

FC De Klokke (Oostende) - Cercle 18 (Brugge): 2-0

Finale provinciaal kampioenschap:

KG Witte Beer (Brugge) - VK Twilight (Oostende): 0-2

FINALE PROVINCIALE BEKER FC DE KLOKKE (STAAND) TEGEN CERCLE 18

Seizoen 2007-2008

In totaal 62 clubs - 64 ploegen - 2.680 leden: Brugge (764) - Kortrijk/Roeselare (1457) - Oostende (459).

11 verdienstelijke leden die tenminste 15 jaar in hun club op de bres staan:

Freddy Degraeve (KVK La Brugeoise), Bernard Vandendriessche (FC DWL), Franky Deprez (VK Matec), Jozef Declercq/Thomas Defoirdt/José Dedoncker/Marc Vanrespaille (VK Télé T'Joens), Koenraad Degersem/Steve Henderiks (FC Bouwvak Bredene), Rik Verburgh (VK De Rese-Biover) en Johny Deryckere (De Chalet)

SK POST OOSTENDE
KREEG DE FAIRPLAY

Vooruitzichten seizoen 2008-2009

Gewest Oostende: 9 ploegen - 1 reeks

Gewest Kortrijk/Roeselare: 37 ploegen - 2 reeksen met 12 ploegen, 1 reeks met 13 ploegen

Gewest Brugge: 16 ploegen - 2 reeksen

Luc Matthys: oproep tot respect voor de scheidsrechter

- Clubs en spelers moeten meer respect hebben voor de scheidsrechter. Teken aan de wand is het feit dat zeven scheidsrechters niet meer willen aangeduid worden voor wedstrijden van het bedrijfsvoetbal.
- Scheidsrechters voor het nationale jeugdvoetbal worden verplicht om wedstrijden van het bedrijfsvoetbal te fluiten.
- Het aantal kandidaat-scheidsrechters daalde met 60 eenheden. Deze dalende trend is ook waar te nemen in de rest van België en Europa.

Wilfried Lacoere: we blijven geloven in de scheidsrechter, maar ook in het bedrijfsvoetbal in West-Vlaanderen

In het bedrijfsvoetbal is er een positieve trend qua sportiviteit en communicatie met het PSC. Daarom moeten we verder "samen met elkaar, niet tegen elkaar" initiatieven inzake fairplay uitwerken.

VOORZITTER
WILFRIED
LACOERE

Ex-topscheidsrechter Johny Ver Eecke: 'een woord kan blussen, een kaart kan in brand steken'

Mijn eerste wedstrijd? Was in het bedrijfsvoetbal, Barco tegen Mercedes, een match op het scherp van de snee. Je moet het niveau niet onderschatten, technisch is het goed.

Neen, ik was technisch niet begaafd. Ik speelde bij de scholieren van KFC Tielt. Het was mijn broer die mij motiveerde om te fluiten. Op 16-jarige leeftijd debuteerde ik met de match Zwevezele - Meulebeke. Natuurlijk heb je dan geen maturiteit. Je leert elke wedstrijd bij, zelfs nog in mijn laatste jaar in 1ste nationale.

Ik maakte een steile opgang. Op mijn 21ste stond ik in het provinciaal voetbal, 5 jaar later in bevordering en dan in 4 jaar tijd naar 1ste nationale, ik was toen 29. Ik heb de juiste mensen ontmoet op het juiste moment denk ik.

Elke promotie is een mijlpaal, je wil altijd hoger. Toen een moeder van een speler mij achternazat met haar paraplu dacht ik even aan stoppen.

Opmerkelijke trainers? Toen ik in 4de nationale Doornik - Denderhoutem (ploeg van Johan Boskamp) moest fluiten, hoorde ik hem in de kleedkamer zeggen "t is een nieuweling, test hem maar eens uit". Denderhoutem eindigde de wedstrijd met 8 spelers...

Moeilijke spelers gekend? Tuurlijk. Als je de gele en rode kaarten optelt die ik in de loop van mijn carrière heb gegeven, dan weet je onmiddellijk wie ze zijn.

Toffe spelers waren dan weer Pär Zetterberg en Timmy Simons die mij hun steun en hulp toezegden.

Natuurlijk ben ik geëvolueerd. Door de jaren word je soepeler, praat je meer, trek je minder kaarten. Toen ik in Fulham het spel om de haverklap stillegde, kregen de spelers van Fulham het op de heupen. Ik heb in de loop van de wedstrijd mijn stijl wat aangepast, met goed gevolg. In België heb ik dat uitgeprobeerd, tot voldoening van de spelers. Arbitrage is een mentale kwestie, je moet natuurlijk de reglementen kennen, maar jij beslist uiteindelijk.

De ontvangst van de arbiters in het buitenland? Uitstekend. Ik herinner mij nog dat in de beginjaren een buitenlandse trip altijd een plezierreisje was. In Moskou heb ik het Kremlin en het mausoleum van Lenin gezien. Nu zijn de wedstrijden belangrijker geworden;

JOHNY VER EECKE EN WIM DE MEYER ZORGDEN
VOOR EEN GESMAAKT INTERMEZZO

luchthaven, hotel, wedstrijd, hotel, luchthaven en that's it. Toen ik 4de scheidsrechter was in Liverpool - Juventus, 20 j. na het Heizeldrama, kreeg ik wel een kick. De mensenzee, de rode sjaals, You'll never walk alone, onvergetelijk.

2006 was mijn topjaar, maar vreemd genoeg werd ik niet tot scheidsrechter van het jaar verkozen. Alles wees in mijn voordeel, maar ik verloor met 6 stemmen. Zware ontgoocheling.

Het einde van mijn carrière verliep in mineur. In de wedstrijd Club Brugge - Standard bestrafte ik een zware tackle van Blondel niet. Door de laagstaande zon had ik het niet gezien. We hadden toen geen oortjes in, zodat mijn lijnrechter me niet kon adviseren. Het was een duidelijke rode kaart, heb ik achteraf trouwens toegegeven. Die fase is mij blijven achtervolgen, waardoor ik praktisch geen wedstrijden in 1ste klasse meer mocht fluiten.

Mocht het te herdoen zijn, ik zou onmiddellijk opnieuw beginnen fluiten, er zijn nu meer technische middelen, de scheidsrechterij is professioneler, er is coaching, het betaalt beter. Ook in het bedrijfsvoetbal zou ik nog graag fluiten, maar als lid van de scheidsrechterscommissie is het mij niet toegestaan.

Als opzichter probeer ik altijd iets positief te zien bij de scheidsrechter, al is dit soms moeilijk. Ik probeer hem moed in te spreken en te helpen. Ik wijs hem op zijn zwakke en sterke punten.

Opvolgers van Johny Ver Eecke in West-Vlaanderen? Moeilijk te zeggen. Je hebt meerdere seizoenen nodig om talenten te doen groeien.

Mijn devies? Blijven geloven in de arbitrage.